

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОБ'ЄКТ АНАЛІЗУ ТА АУДИТУ

На сьогоднішній день в Україні утворилась нова економічна система, що побудована на ринкових відносинах. Якісні зміни торкнулися всіх ділянок управління, в тому числі і бухгалтерського обліку.

Для здійснення управління підприємством необхідно використовувати нові методи управління і сучасні технічні засоби побудови різноманітних інформаційних систем.

У бухгалтерському обліку одночасно поєднуються три види управлінських робіт, завдяки чому бухгалтерський облік виконує три самостійні функції: інформаційну, контрольну та аналітичну. Діяльність кожного підприємства, в першу чергу, будується на раціональній організації.

Отже, бухгалтерський облік є основним і єдиним видом обліку, за допомогою якого фіксація роботи підприємства в цілому, як сукупності.

При ринкових відносинах має вплив як внутрішнє так і зовнішнє середовище. До зовнішнього належать політичні, законодавчі та інші органи; економіка, конкуренція, постачальники, технології; соціальні, культурні та інші відносини. До внутрішніх чинників відносяться такі чинники як напрямок діяльності конкретного підприємства, його структура, асортимент продукції чи послуг, а також важливе місце займає якість та структура внутрішньогосподарського обліку. Цей облік становить комерційну таємницю підприємства. Він будується для конкретного підприємства виходячи з характеру технологій, організаційних рішень. Основними користувачами інформації з такого обліку є керівники, власники, замовники, менеджери. Це конфіденційна, таємна, бухгалтерська інформація.

Особливе місце в прийнятті управлінських рішень займає бухгалтерська звітність, на підставі якої розраховують такі важливі для підприємства коефіцієнти — коефіцієнт ліквідності, платоспроможності, фінансової незалежності та інші.

Звітність підприємства використовується власниками підприємств для аналізу та контролю виконання договірних зобов'язань, аналізу господарської діяльності, для складання планів на майбутнє. Крім того звітність повинна бути подана підприємством не пізніше встановленого строку наступного за

звітним періодом місяця, і в такі організації: у вищу за підпорядкованістю організацію (якщо така є), податковій інспекції, установам банку, органам Мінстату для статистичної обробки. Обсяг та порядок складання бухгалтерських звітів затверджується Міністерством фінансів України.

За рік кожне підприємство повинне подати бухгалтерську звітність у такому обсязі:

- баланс підприємства — форма №1;
- звіт про фінансові результати та їх використання — форма №2;
- звіт про фінансово-майновий стан підприємства — форма №3.

До річного бухгалтерського звіту обов'язково додається пояснювальна записка, в якій викладаються основні фактори, що вплинули в звітному році на підсумки діяльності підприємства, і висвітлюється фінансовий та майновий стан. Розгляд і затвердження балансів (звітів) виконуються відповідно до діючого законодавства. Організація, яка приймає баланс, виявляє помилки і вносить правки з повідомленням. Правки вносяться в баланс за грудень звітного року. Виявлення помилки після затвердження балансу коректується в бухгалтерському балансі за січень наступного року.

Першочергову увагу в управлінні господарством потрібно зосередити на фінансовій діяльності підприємства, раціональному та ефективному використанні фінансових ресурсів. Раціональна фінансова діяльність сприяє здійсненню основного принципу господарської діяльності — самостійності підприємства. Самостійність передбачає те, що ресурси, вкладені у підприємство, повинні окупатись прибутком, повинен бути відповідний нормативний рентабельності, що забезпечує самофінансування, тобто стає можливим забезпечення підприємства власними фінансовими ресурсами по формуванню та ефективному використанню всіх господарських засобів, розширення виробництва і поліпшення соціально-культурної сфери за рахунок грошових надходжень від діяльності. Але в процесі господарської діяльності використовують не лише власні кошти підприємства, а й залучені кошти у вигляді кредитів банку та інших джерел. Обов'язковою умовою при цьому є своєчасне їх повернення за рахунок власних нагромаджень. До бухгалтерської звітності висувають наступні вимоги: правдивість, реальність, єдність, ясність.

Намагаючись вирішити конкретні питання і отримати кваліфіковану оцінку фінансового положення, керівники підприємств все частіше прибігають до допомоги економічного

аналізу. Також подальший розвиток ринкових відносин вимагає удосконалення аудиторської діяльності (зовнішній аудит, внутрішній аудит). Фінансова звітність підприємства направлена для надання допомоги для проведення аудиту та економічного аналізу. В цих умовах змінюється роль бухгалтерії. В її функції все частіше входить не лише ведення поточного обліку і складання звітності, а й економічний аналіз і аудит, виключно в цілях управління підприємством.

Література

1. Положення «Про документальне забезпечення записів в бухгалтерському обліку», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24 травня 1995 року, № 88.
2. *Фоменко Є. А.* «До нас прийшов податковий інспектор: бухгалтерська звітність і методи її перевірки», Одеса, ОКФА, 1994 рік.
3. *Кузьмінський А., Собко В., Завгордній В.* «Організація бухгалтерського обліку, контролю і аналізу», Київ, 1993 рік, «Вища школа».

Л. С. Вовк, канд. екон. наук
Львівський національний університет ім. Івана Франка

АНАЛІЗ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ

Суть аналізу управління якістю послуг полягає у визначенні впливу заходів різного характеру на збільшення прибутків і зниження витрат туристичного підприємства.

Збільшення прибутків досягається завдяки сприятливому розширенню збуту туристичного продукту. Зниження витрат є результатом удосконалення виробничого процесу і попередження помилок.

Витрати, пов'язані з якістю, — це сукупність витрат, які викликані вимогою досягнення або підтримки визначеного рівня якості на підприємстві, тобто зумовлені заходами щодо запобігання помилок, планомірним контролем якості, виправленням помилок усередині і поза фірмою, а також виконанням зовнішніх менеджерських функцій у даній галузі.

При класифікації відповідних витрат можна виділити три підходи:

1. розподіл витрат з орієнтацією на конкретні дії;
2. розподіл з орієнтацією на ефективність;
3. врахування витрат в сегменті помилок.